

SZÖVEG –
ACZÉL PETRA nyelvész, kommunikációkutató

SOROZAT –
KÖZVILÁGÍTÁS

NÉGY FONTOS DOLOG, AMIT TUDNI KELL AZ ÁPRILISRÓL

Elnézést, valójában csak azért adtam ezt a címet, mert minden felmérés azt mutatja, hogy az ilyenekre „rákattanunk”. Nos, ha valaki tényleg megkérdezni, mit tartok a saját négy áprilisi „fontosomnak”, akkor rávágnám: Édesanyám születésnapja, a húsvét... és aztán elhallgatnék. Nincs meg a négy. Az összes többi, ami eszembe jut, több mint négy, és nincs értelme elmondani őket. Elvégzendő feladatok, határidők – poézis nélküli, naptárszagú ügyek.

◆ Április a legkegyetlenebb – írja T. S. Eliot az *Átokföldjében*, és talán igaza van. Április kihajtja a rügyeket, nem engedi a természetnek sem a pihenést, és mindent egészen feltár, amit a tél eltakart. Április nemcsak a fiataloké, de fiatal. És ez különösen érdekes most, amikor megint nagy kutatásban adnak hírt a magyar fiatalokról (*Magyar Ifjúság Kutatás, 2016*). 15–29 év közöttieket kérdeztek arról, hogy látják jelenüket-jövőjüket. Az első gyorsjelentésben többek között a magyar fiatalok vallásosságáról is olvashatunk. Jöjjen most erről a témáról négy fontos információ.

1. Egyre kevesebben vannak egyházakhoz kötődő, egyházi tanítást követő fiatalok. A 8000 főnek mindössze 6% vallotta magát így vallásosnak. 43%-uk a „maga módján” hívő. Mindent figyelembe véve azonban a legtöbben nem tartják magukat vallásosnak.

2. 48%-uk, elmondásuk szerint egyik felekezethez sem tartozik. Ez az arány 20%-kal több annál a csoportnál, amelyet egyik felekezetben sem jegyeztek be.

3. A megkérdezett fiatalok kevesebb mint egynegyedét nevelték otthon vallásosan, 29%-uk jár(t) viszont iskolai hittanra, 19%-uk gyülekezeti hittanra, 9%-uk egyházi iskolába.

4. Közel a felük nem jár semmilyen egyházi-hitéleti eseményre, és csupán 4%-uk jár heti rendszerességgel szertartásra, gyakorolja regulárisan a vallását.

Igen, tudjuk, a szekularizáció évtizedei megtették hatásvukat. Igen, tudjuk, válságban az értékek – legalábbis ezt szokás mondani. Igen, tudjuk, nehéz a miséknek a mai, ingergazdag környezettel versenyeznie. Igen, tudjuk, változik a családok élete. De mégis: meglepődhetünk ezekkel a magyarázatokkal?

A fiataloknak sem a nagy történelmi egyházak, sem a családok, iskolák nem adnak elég útravalót a hitéletükre nézve. Pontosabban, nem ezek adják elsősorban az útravalót. A maguk módján, persze, sokan vallásosak. De milyen az, aki a maga módján egészséges, diplomás, becsületes? Csak kicsit, csak másként, máskor, mással?! Valójában ezek a fenti adatok nem válaszok, hanem kérdések. Régóta aktuális kérdések. Arról, miért nem hallja meg a szabadságra vágóok nemzedéke, hogy az igazság teszi őket azzá? Arról, miért nem örökségbe kapja a hitét a jövő generációja?

Lehet, hogy idén húsvétkor ezeket a kérdéseket hozza a nyuszi. ◆